

Abstrakt

Tato práce se zabývá vztahem mezi prostorem, kulturou a identitou. Jejím cílem je poukázat na to, že kultura a identita není nutně spojena s prostorem, ve kterém lidé žijí. Práce se opírá o myšlenky autorů, kteří poukazují na životní zkušenost migrantů jako na příklad “rozpojení” prostoru, kultury a identity. Pro vlastní výzkum autorka zvolila prostředí společenství pražských expatů a provedla kvalitativní výzkum sestávající z 2 zúčastněných pozorování v místech setkávání expatů, 2 rozhovorů s expaty a obsahové analýzy 7 novinových článků zmiňujících expaty. Pomocí analýzy autorka popisuje vnímání společenství samotnými expaty, jejich interakci s místní společností a povahu míst setkávání. Jádro společenství expatů tvoří kultura anglofonních zemí a do hranic společenství se promítají geopolitické hranice. Sami expati rozlišují ostatní členy společenství na základě toho, zda (ne)žijí v „expat bublině“, tj. zda (ne)navazují vztahy s místní společností. Skrze vztahy s Čechy a konzumaci české historie si expati vytvářejí obraz Čechů jako historicky utlačovaného, a proto uzavřeného národa. Identita míst setkávání expatů je založena na jejich označení jako „expat-friendly“ a situovanosti v historických částech města, která místům propůjčuje autentičnost.